

Denne artikel er blevet bragt i Vejle Amts Folkeblad fredag den 29 november 2002.

Overskrift:

Specialbehandling af sundhedspersonale.

På DR`s hjemmeside læser jeg, at ca. 800 læger og godt 2500 sygeplejersker i DK, er afhængige af alkohol. Omfanget af stofmisbrugere kan ikke opgøres.

Psykiateren Finn Zierau fra Alkoholenheden på Hvidovre Hospital opfordrer til, at der oprettes 3-4 centre med ca. 30 ambulante pladser til sundhedspersonale der har et misbrug. Begrundelsen lyder, at læger og sygeplejersker nemt får/tager behandlerrollen.

Derfor har de behov for andre behandlingstilbud, end andre misbrugere.

Efter en opvækst med en alkoholisk far. Og 16 års arbejde indenfor social og sundhedsområdet. Med ansættelser på sygehuse – plejehjem og i socialpsykiatrien, med netop læger og sygeplejersker som kollegaer.

Efterfulgt af 18 måneders sygdom, med behov for dygtige behandlere, der havde viden og indsigt i misbrugerverdenen, for at kunne hjælpe mig. Køber jeg ikke denne forklaring. Min viden og mine erfaringer siger mig, at det handler om noget helt andet.

Først og fremmest har vi i DK, en katastrofal mangel på kvalificerede misbrugsbehandlere. Når misbrugerne er indlagte på sygehusene bliver de skubbet frem og tilbage, mellem de medicinske og de psykiatriske afdelinger. Behandlerne kan ikke håndtere dem og derfor fylder de utroligt meget, i forhold til andre patienter. Gang på gang har jeg set personalet give op, overfor patienter med misbrug.

Dette ved læger og sygeplejersker bedre end nogen anden. Lige bortset fra misbrugerne og deres familier.

Hvem bliver de næste?

Dernæst kan læger og sygeplejersker p.g.a. deres faglighed, være nogle yderst krævende patienter. Benægtelse af misbrug og manipulation af omgivelserne, hvilket er alkoholiske adfærd, får helt andre dimensioner, når misbrugeren har en sundhedsfaglig uddannelse. Også her, har jeg gjort mine erfaringer.

Og til sidst – tab af status, som spiller en væsentlig rolle. I årtier har vi placeret læger og sygeplejersker på piedestaler. Og de har velvilligt taget denne rolle. Her ligger en af de største klasseforskelle stadigvæk i vores tid. Begge faggrupper er på flere måder urørlige. De har virkelig anseelse at miste.

Jeg ønsker, at alle misbrugere får den bedst tænkelige behandling. Gerne efter eget ønske, fordi behandling er nødvendig. Ingen klarer det alene, det er der masser af beviser på. Men hvem skal vi tage pengene fra denne gang?

Læger og sygeplejersker er ikke kun patienter når de er misbrugere. De bliver, som alle andre mennesker, syge med behov for at blive behandlet. Hvorfor kan lægekolleger klare disse opgaver, men ikke håndtere, når der er misbrug på dagsordenen?

Jeg mener ikke nogen skal favoriseres og have positiv særbehandling. En misbruger er et menneske, der har behov for hjælp, uanset hvad der står som hans/hendes stillingsbetegnelse. Men lad os bare tænke tanken færdig.

Sundhedspersonalet får deres skræddersyede behandlingstilbud.

Hvem bliver de næste?

Hvad med skolelærerne – pædagogerne og socialrådgivere? Disse faggrupper repræsenterer nøglepersoner i vores sociale liv. Og er på mange måder også behandlere.

Eller hvad med mennesker placeret i lederstillinger?

Hånden på hjertet. Her handler det om, hvordan samfundet behandler og betragter misbrugerne nuværende. Tiden er for længst inde til ærlig snak og før vi bliver ærlige og tør forholde os, forandres intet.

Det ville være et kæmpeskridt mod bedre behandlingsmuligheder og dermed bedre resultater, hvis læger og sygeplejersker ville tage mere ansvar.

Jeg forstår ikke, hvad der berettiger nogle mennesker i vores samfund, til at få bedre eller mere kvalificeret hjælp end andre. Er der nogen, der kan forklare mig, hvordan det hænger sammen?

PS: fik jeg nævnt, at jeg måtte skifte læge, for at få hjælp?

Min bror og min far døde med 14 måneders mellemrum. Herefter fik jeg en depression. Min læge gennem mere end 20 år, svigtede mig. Set i bakspejlet tror jeg, han har mig mistænkt for selv at have et misbrug, ligesom min far. Det er en del af min sociale arv, at blive set i det lys. Og er meget godt eksempel på, hvor uvidende behandlerne er generelt set, om problemstillingerne indenfor misbruger familier.

Med venlig hilsen
Bodil Neujahr.